

Drøftelse, vi indbyder Rigsdagen til for at undgaa, at de kirkelige og kirkepolitiske Spørgsmaal i den nærmeste Tid skal optage Rigsdagens Tid, og naar saa Udvalget er færdigt — jeg haaber, det kan blive det indenfor en rimelig kort Tid —, bliver Resultatet af dets Arbejde forelagt Rigsdagen, og enhver kan da tage Stilling dertil.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa Spørgsmaalet om de ledige Præsteembeder eller andre af de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre fremkom med, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar man fra Venstres Side saa stærkt fremhæver den dybe Kløft, der er mellem Socialdemokratiet og det konservative Folkeparti i Henseende til, hvad der skulde opnaas ved Forslaget, saa staar det i en underlig Modsætning til de Udtalelser, som fremkommer fra radikal Side om det samme Forhold. Fra radikal Side kan man ikke blive træt af at fremhæve, at i Virkeligheden er de to Partier jo paa Forhaand fuldstændig enige om, hvad der skal komme ud af dette. Begge Anskuelser er fuldstændig urigtige og ensidige. Vi gaar hver fra sin Side ind i Udvalget — det gælder i hvert Fald Socialdemokratiet, jeg kan jo kun tale for dette Parti, men efter de Udtalelser, der er faldet fra de Konservatives Side, tør jeg sige det samme om dem — med den bedste Hensigt, med den redeligste Villie til at undersøge og gennemdrøfte disse Spørgsmaal om Forholdet mellem Stat og Kirke og søge i Ro og Fordragelighed at komme til et Resultat, som kan blive til Gavn for baade Staten og Kirken. Med disse Ord vil jeg takke dem, der har anbefalet Vedtagelsen af det foreliggende Forslag. Jeg haaber, det inden længe vil blive til Lov.

Inger Gautier Schmit: Den højtærede Kirkeminister udtalte overfor mig, at jeg bestandig i mine Indlæg kun talte om Adskillelsen, om det sidste Moment i Lovforslaget, og det er maaske til Dels rigtigt. Men naar jeg har gjort dette, er Skylden i og for sig ikke min, men Socialdemokratiets Ordførers. Thi næsten overalt, hvor man gaar denne Ordførers Tale igennem — man kan ogsaa tage den socialdemokratiske Ordførers Taler i Folketinget —, ser man, hvor stærkt og klart og, jeg vil sige, ærligt, paaskønnelsesværdigt ærligt, det fra dette Partis Side er blevet hævdet, at det Maal, man har for Øje med Udvalgets Nedsættelse, er netop at naa til en Opfyldelse af Partiets Program, en Adskillelse mellem Stat og Kirke.

Paa den konservative Ordførers Spørgsmaal om, hvorfor Venstre i Udvalget ikke er kommet med Ændringsforslag med Hensyn til Udvalgets Sammensætning, vil jeg svare, at vor Stilling har fra Begyndelsen været den, at vi i 1924 havde den Opfattelse, at man ikke to Aar efter, at store og vigtige Love var vedtaget, paa ny skulde tage en Drøftelse op om disse Spørgsmaal, men at der, som jeg for nylig udtalte, burde hengaa en Tid, indtil disse havde bundfældet sig i Befolkningen, og Menighedsraadene havde vænnet sig til deres nye Opgaver, og det klart kunde bevises, hvor de næste mest berettigede Opgaver for Menighedsraadene kom til at ligge. En saadan Tid syntes vi ikke var gaaet i 1924, og derfor har vor Stilling bestandig været, at vi ikke ønskede at fremme dette Udvalgs Nedsættelse. Dette er en Sag for sig. Derfor mener jeg fuldt ud at kunne bebrejde de Konservative, som vilde have dette Udvalg nedsat, at de straks beredvilligt gik med til at nedsætte det med en saa udvidet Ramme, at det kom til at omfatte en Drøftelse af Adskillelsen mellem Stat og Kirke. Og naar den konservative Ordfører bestandig hævder, at naar vi skal holde os indenfor Grundloven, kan der jo omtrent ikke ske nogen nævneværdig Forandring fra den Tilstand, vi nu har, hvorfor er man saa saa umaadelig ivrig efter at faa Udvalget nedsat? Saa kunde man næsten fristes til at sige, at saa venter man sig altsaa i og for sig ikke noget videre Resultat af Udvalgets Arbejde. Naar man ser paa den store Skolekommissions Arbejde, og man saa vil spørge: Har den bragt Klarhed i Rigsdagens Forhandlinger, har den formaaet at vejlede Rigsdagen, saa at man hurtigt har kunnet naa til et positivt og godt Resultat i Skolesagen? maa dette ganske bestemt benægtes. Skolekommissionens Betænkning har vist om muligt gjort Sagen endnu vanskeligere for Rigsdagen i saa Henseende, idet man jo bestandig staar i Stampe i denne Sag og Standpunkt staar overfor Standpunkt. Et konkret forelagt Forslag i denne Sag fra Ministeren vilde — det føler jeg mig overbevist om — ganske anderledes have lettet dette Arbejde.

Den ærede konservative Ordfører (S. Rasmussen) havde gjort en ny Opdagelse, som kom ganske bag paa mig. Det var ligefrem et oplivende Moment i hele denne ellers alvorlige Sag. Jeg ved ikke, om det er paa Rejser i Jylland, det ærede Medlem har opsnappet en Meddelelse om en Forlovelse, jeg har i hvert Fald intet hørt i saa Henseende, og jeg burde dog i alt Fald